

Naši reprezentanti, Šťastný a Havel, se v květnu před odjezdem na Tourist Trophy zúčastnili dvou mezinárodních závodů ve Finsku, které jim měly mimo jiné sloužit i jako příprava na letošní mistrovství světa. V neděli, 13. května startovali na závodě v Helsinkách, o týden později v přístavním městě Turku.

Tratě obou okruhů se značně rozcházejí s našimi představami o tratích mezinárodních silničních závodů i s příslušnými předpisy mezinárodní motocyklové federace, zejména pokud jde o trať v Turku. Na podobné trati bychom si u nás již řadu let nedovolili uspořádat ani nejmenší domácí podnik.

Okruh v Helsinkách je 2.000 m dlouhý, a má sice asfaltový, ale značně zvlněný povrch, trať místy dosahuje sotva šfite okružní silnice. Všechny tyto okolnosti činí trať nebezpečnou pro jezdce i diváky, což v průběhu závodu potvrdily dva tragické případy. Jeden z finských jezdců, když si v průběhu závodu třídy 350 ccm upravoval brýle, nezvládl jednou rukou na zvlněné vozovce stroj, havaroval a smrtelně se zranil. Haváril jiného finského jezdce zaplatil životem fotoreportér, který opřen o strom poblíže trati, fotografoval letící stroj havarovaného jezdce, zřejmě včas nepostřehl, že stroj letí přímo na něj a byl jím zasažen tak nešťastně, že zranění podlehl.

Závod byl vypsan pro třídy 125, 350 a 500 ccm, ve všech třídách na 25 kol.

Vítězem závodu třídy 125 ccm, ve kterém bylo na startu 25 jezdců, se stal Fischer

z NDR na MZ časem 27:58,2 min. (průměrná rychlost 102,2 km/h), před svým krajanem Mustiolem na MZ, který byl o 11,3 vteřiny pomalejší.

Ve třídě 350 ccm prokázal Šťastný svoje jezdecké umění a schopnost přizpůsobit se každé trati. Z 29 startujících projel první cílem v čase 25:41,6 min. (116,7 km/h). Druhý byl Schneider z Rakouska na Nortonu v čase 25:43,8, třetí Kanaďan Duff na AJS v čase 25:46,2, čtvrtý Sevostjanov SSSR na CKB v čase 26:08,9. Havloví trať „nesadela“ a skončil teprve na 9. místě.

Ve třídě 500 ccm startovalo 27 jezdců. Zvítězil Kanaďan Duff na stroji Matchless 500 v čase 24:53,9 (120,4 km/h), o 6,0 vteřin před Šťastným, který jel na obsahově

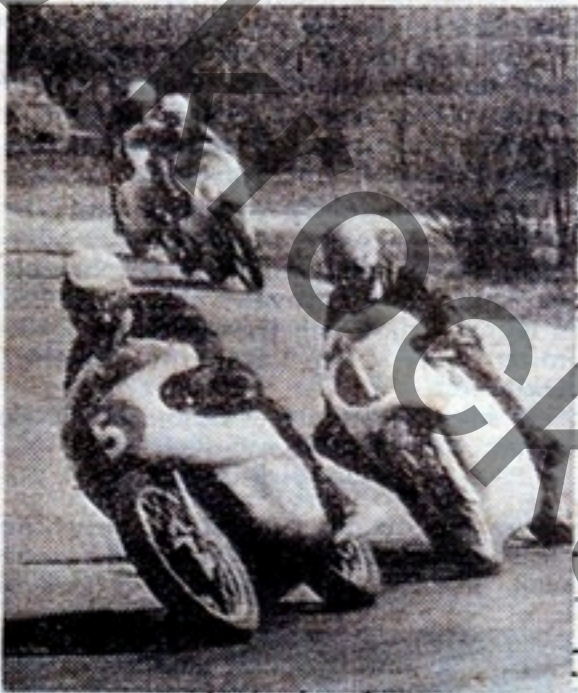
slabší Jawa, a o 15,0 vteřin před Angličanem Sittionem na Nortonu.

Byla-li trať v Helsinkách špatná, lze těžko najít pojmenování pro kvalitu trati v Turku. To bylo spíše něco mezi plochou dráhou a terénním závodem, než silniční okruh. Převážnou část okruhu tvořila úzká silnice s hlubokou vrstvou písku a prachu, spojeného postříkem jakousi kyselínou, a jen menší část trati byl asfalt. Pokud nepršelo, dalo se jakžtakž při použití soutěžních pneumatik (jezdci z SSSR přijeli dokonce na terénních) na trati jezdit, když byly karburátory chráněny proti vnikání prachu podobným způsobem jako na plochých drahách. Jakmile však v průběhu závodu začalo pršet, utvořil se na trati jakýsi druh malty, která pronikala do karburátorů a způsobila na mnohých strojích zadření šoupátek. Jen stroje s volnými šoupátkami a neobvykle silnými vratnými pružinami mohly závod dokončit, když jejich jezdci nepřiblížili ke škodám, které na strojích způsobí písek a bláto vnikající do motorů. Připočteme-li k tomu ještě nebezpečí pádů, zejména v místech, kde písková silnice přecházela na asfalt, musíme jistě schválit rozhodnutí Šťastného a Havla, z nichž první ze závodu odstoupil ve 3. a druhý ve 4. kole, když se oběma začala zadírat šoupátka karburátorů.

V závodě třídy 125 zvítězil opět Fischer na MZ před Finem Jaakontalo na MZ. Musiol ve 2. kole pro poruchu vzdal.

Ve třídě 350 ccm zvítězil Sevostjanov SSSR na CKB před finským jezdce Lepo na AJS a svým krajanem Pylasjevem na CKB.

Třídou 500 vyhrál Karlsson před Lahti, oba na Nortonu.

František Šťastný (Jawa) krátce po odstartování třístapadesátek

Prvních 6 jezdců získává pro MS 8-6-4-3-2-1 bodů. V čele tabulky jsou nyní 4 Švédové: 1. Tibblin 16, 2. Lundin 9, 3. Nilsson 8, 4. Lundell 8 bodů. Jede se letos celkem 10 závodů, z nichž pátý podle termínu je 24. června naše V. cena v Přerově.

ESO V NDR

Terénní okruh v Apoldě, jímž bude 9. uzavřeno letošní MS 250 ccm, byl 8. 5. jevištěm mezinárodního závodu pro stroje 250 a 500 ccm. Jezdec F. Burmeister (NDR) obsadil ve tř. 500 na stroji ESO druhé místo za Australanem R. Eastem na Triumphu. Další tři jezdci z NDR — rovněž na strojích ESO — získali 6., 8. a 9. místo; za nimi (na 10. až 13. místě) následovali účastníci z Austrálie, USA, Maďarska a Francie, vesměs na BSA. Třídou 250 ccm vyhrál E. Wolf (NDR) na MZ. Celý mítink se konal v dešti, na kluzké, rozbahněné trati. Přihlíželo na 20.000 diváků.

Kdo je

JOHN HARTLE

Se závoděním začal J. Hartle v roce 1953 (bylo mu 19 let). Už v příštím roce se vyznamenal na britských okruzích a hlavně ve V. ceně Manxu, tradičně pořádané na známém horském okruhu anglické T. T. V r. 1955 je už členem oficiálního týmu továrny Norton spolu s J. Brettem a J. Surteesem. Ve V. ceně Švédska (na okruhu Hedemora) podaří se mu dokonce nad Surteesem zvítězit — byť i jen o délku stroje. V nortonském týmu zůstává ještě v r. 1956 a 1957. V anglické T. T. 1956 je 3. v třístapadesátkách a 2. v půllitrech. Když těsně před V. c. Belgie 1957 nemá stáj MV jezdce pro třídu 250 (R. Colombo se v tréninku zabil a C. Ubiali odstoupil od závodu), zaskočí Hartle a — vyhraje. Také pro V. c. Švédska dostane k dispozici tento stroj a zase vyhraje. Dva starty — dvě vítězství, to mu otevře cestu do stáje MV. Dostane smlouvu na 1958 a 1959. Má velmi úspěšnou sezónu 1958: v mistrovství světa je 2. ve tř. 350 (za Surteesem a před Dukem) i ve tř. 500 (zase za Surteesem a před Dalem, Dukem, Minterem aj.).

V roce 1959 není ve stáji MV příliš spokojen: dávají prý mu jen málo příležitostí ke startu, vysílají jej jen na několik málo velkých cen, při nichž jde o MS, a to ještě jen ve tř. 350, zatím co ve tř. 500 protěžují Itala R. Venturiho apod. Navíc ještě je v T. T. a ve V. c. Ulsteru postižen nehodami a na kratší čas vyřazen. Přesto skončí MS ve třídě do 350 ccm opět na 2. místě (za Surteesem a před Brownem, Hockingem aj.). Aby v r. 1960, jak se vyjádří „mohl jezdit každou neděli a ne pouze jednou za uherský měsíc“, obnoví nabídnutou mu smlouvu s MV a stane se zase „spokojením“ na Nortonech. Jen pro T. T. když nominovaní italské jezdce jsou v tréninku příliš pomalí, zaskočí za ně a vyhraje značné MV třídu 350 (před Surteesem na MV, Mc Intyrem, Minterem atd.) a je — rovněž na MV — 2. ve tř. 500 (za Surteesem a před Hailwoodem, Phillisem, Dalem atd.). Ve V. ceně národů na Monze je — se svým Nortonem — třetí a jeho přemožiteli jsou Hocking na MV a náš F. Šťastný na Jawa. V MS obsadí v obou velkých třídách čestné 3. místo.

Sezónu 1961 začíná nešťastně. Na okruhu Brands Hatch (3. 4.) těsně před ním jedoucí Hailwood dostane v zatáčce smyk a upadne, Hartle už se nemůže vyhnout jeho stroji, havaruje a zlomí si ruku. Na startu se zase poprvé objeví až v červenci, vyhraje sice doma dva či tři závody (na Hondě 250), ale ve Velkých cenách nemůže zabrať. Sérii nezdarů pak dovrší 15. 9. na okruhu Starborough: v tréninku zablokovaná přední brzda, těžký pád a nová komplikovaná zlomenina ruky. Místo obvyklého zimního posilování a tréninku (terénními soutěžemi) prodělává zdlouhavou léčbu, ale je trpělivý a věří, že v sezóně 1962 bude jeho hvězda zase zářit.